

Znanstvene razprave

GDK: 232.327.2 : 443.2 : 440

Obvladovanje najpomembnejših bolezni v gozdnih drevesnicah

Control of most Important Diseases in Forest Nurseries

Dušan JURC*

Izvleček:

Jurc, D.: Obvladovanje najpomembnejših bolezni v gozdnih drevesnicah. Gozdarski vestnik, št. 9/2000. V slovenščini, s povzetkom v angleščini, cit. lit. 18. Prevod v angleščino: Dušan Jurc.

Navedene so najpomembnejše bolezni sejank in presajenk drevja, ki se pojavljajo v gozdnih drevesnicah v Sloveniji. Bolezni so razvrščene po naslednjih skupinah in gostiteljih: bolezni sejank, smreke, borov, macesna, drugih iglavcev, hrastov, javorov, lip, topolov in drugih listavcev. Navedene so aktivne snovi fitofarmacevtskih sredstev za zatihanje omenjenih bolezni.

Ključne besede: gozdnina, bolezen, fitofarmacevtsko sredstvo, Slovenija.

Abstract:

Jurc, D.: Control of most Important Diseases in Forest Nurseries. Gozdarski vestnik, No. 9/2000. In Slovene with a summary in English. lit. quot. 18. Translated into English by Dušan Jurc.

Most important diseases of seedlings and plants of trees which appear in forest nurseries in Slovenia are quoted. The following diseases are dealt with in groups: diseases of seedlings, spruce, pines, european larch, other conifers, oaks, maples, limes, poplars, other broadleaves. The active ingredients of plant protecting chemicals for the control of these diseases are given.

Key words: forest nursery, disease, pesticide, Slovenia.

1 UVOD

1 INTRODUCTION

Pridelava sadik gozdnega drevja za pogozdovanje poteka v gozdnih drevesnicah, kjer so razmere za kalitev in rast kljuc, sejank in presajenk precej drugačne kot v gozdu, v naravnih razmerah. Uspeh pri pridelovanju je odvisen od zagotovitve ustreznih rastnih razmer, ki morajo biti čim bolj podobne razmeram pri naravnem pomlajevanju, in sicer sestava tal (s prisotnimi mikoriznimi glivami), uravnotežene vsebnosti hranil v tleh in ekološki dejavniki (ustrezna vlaga, toplota in svetloba), upoštevati pa moramo tudi naravne cikle počitka in aktivnosti sadik pri vzgoji in izkolu. Različnim vrstam drevja ustrezajo za rast in razvoj različne rastne razmere in drevesničar se mora tega ves čas zavedati in sadikam zagotoviti ustrezne razmere. V neustreznih razmerah sadike slabijo, ne rastejo dobro in pogosteje jih okužijo nekatere bolezni. Jasno je, da so pri vseh delih pri vzgoji sadik stroški tisti, ki onemogočajo optimalno uporabo vseh postopkov in tehnik, ki jih danes poznamo za pridelavo kakovostnih sadik. Uporabljamo le tiste ukrepe, stroje in sredstva, ki nam omogočajo racionalno pridelavo sadik. Pri tem so fitofarmacevtska

sredstva neobhodno potrebna samo pri vzgoji nekaterih vrst sadik.

O boleznih in škodljivcih v gozdnih in topolovih drevesnicah v Sloveniji v obdobju od 1962 do 1996 je poročala Maja Jurc (1996), ki je zbrala podatke zdravstvenih pregledov sadik v gozdnih, okrasnih in topolovih drevesnicah. Tako imamo obširen pregled vseh najpomembnejših bolezni in škodljivcev, ki pa je le delno uporaben, saj se je število gozdnih drevesnic močno zmanjšalo, poleg tega pa se je tudi vrstna sestava sadik v zadnjih letih močno spremenila. V začetku 50. let je bilo v Sloveniji 225 gozdnih drevesnic, leta 1981 pa 40 gozdnih in dve topolovi drevesnici (HOČEVAR 1981). Danes obstaja le še majhno število gozdnih drevesnic in število pridelanih sadik je bistveno manjše kot pred leti (Semesadike Mengeš z drevesnicami Mengeš, Radvanje, Markovci pri Ptuju in Tišina, Omorika, d.o.o., z drevesnicami Muta, Grašin in Lovrenc na Pohorju, drevesnica Štivan v Matenji vasi, Medvedica, Polana, Hraščica, Rimš ter topolovi drevesnici v Vrbini in v Ižakovcih). V večini gozdnih drevesnic gojijo tudi sadike okrasnega drevja in grmovja. Leta 1980 so v gozdnih drevesnicah gojili 38,318.726 sadik iglavcev (98,46 %) in 598.330 sadik listavcev (1,54 %). Leta 1999 pa so bile zaloge iglavcev vseh starosti 12,262.100 kosov (87,5 % sadik, namenjenih za pogozdovanje), zaloge

* mag. D. J., univ. dipl. biol., GIS, Večna pot 2, 1000 Ljubljana, SLO

listavcev 1,753.610 kosov (12,5 %), okrasnih sadik pa je bilo 3,994.184 kosov. Zaradi večje zastopanosti listavcev in zaradi gojenja številnih novih vrst okrasnega drevja in grmičevja se v gozdnih drevesnicah pojavljajo bolezni, ki jih v preteklosti nismo zasledili, drevesničarji jih ne poznaajo in ukrepi proti njim še niso preizkušeni. Poznavanje teh bolezni in preizkušanje ukrepov varstva pred njimi sta stalni nalogi stroke in le razvoj znanja na tem področju lahko zagotovi kakovostne sadike gozdnega drevja.

Čeprav lahko bolezni ali škodljivci občasno povzročijo pogubne poškodbe sadik posameznih vrst drevja, pa le nekatere vrste bolezni nastopajo tako redno, da je preventivno varstvo s fitofarmacevtskimi sredstvi upravičeno. Na osnovi večletnih pregledov zdravstvenega stanja sadik menimo, da je kemično varstvo kot rutinski postopek vzgoje sadik v vseh gozdnih in topolovih drevesnicah pri nas upravičeno pri naslednjih boleznih: poleganje klic (vse drevesne vrste), osip borovih iglic (rdeči bor), hrastova pepelovka (dob in graden), češnjeva listna pegavost (češnja) in bolezni topolovih listov (topol). Vse ostale bolezni zatiram po potrebi oziroma v posameznih drevesnicah tudi rutinsko glede na stalnost pojavljanja posamezne bolezni. Prepogosta raba nekaterih fungicidov v drevesnici lahko povzroči prerazmnožitev odpornih sevov patogenih gliv, s prevelikim vnosom fitofarmacevtskih sredstev v tla uničujemo koristne mikorizne glive, delavci pa so po nepotrebnem izpostavljeni škodljivemu delovanju teh sredstev. Razmere za rast različnih vrst dreves se razlikujejo in tudi razmere za razvoj posameznih vrst bolezni so različne. Drevesničar mora z najrazličnejšimi ukrepi te razmere prilagajati potrebam za rast sadik in obenem ustvarjati razmere, ki bodo ovirale razvoj bolezni. Ugodne razmere za rast sadik ustvarja drevesničar z obdelavo tal, z izbiro najustreznejših tal v drevesnici za posamezno drevesno vrsto, z optimalnim gnojenjem, z zatiranjem plevela, s senčenjem, z zimsko zaščito sejank, z rahljanjem tal, z zalivanjem, z ustreznostojeto sejank in presajenk, z oblikovanjem koreninskega pleteža, s pravilnim presajevanjem, spodrezovanjem in kasneje s »šolanjem« sadik (obštihanjem) (MORGAN 1999). Zagotoviti mora, da v pasu okoli drevesnice ni nevernih bolezni in škodljivcev, ki bi se lahko od tam razširili v drevesnico. Drevesničar mora najprej upoštevati zgoraj naštete ukrepe za ustrezeno rast sadik, šele nato lahko poseže po varstvu s fitofarmacevtskimi sredstvi. Posebno pa mora skrbeti, da sadike nimajo bolezni in škodljivcev, ki jih navaja Pravilnik o obveznem zdravstvenem pregledu posevkov in objektov, semena in sadilnega materiala kmetijskih in gozdnih rastlin (Ur. list SFRJ, št. 56, 1986, s. 1542-1588,

popr. št. 3, 1987), v odstotku, ki je večji od predpisane, in da sadike nimajo bolezni in škodljivcev iz Seznama karantenskih škodljivih organizmov v Republiki Sloveniji (Ur. list RS, št. 38, 1996, s. 3288-3290).

2 NAJPOMEMBNEJŠE BOLEZNI IN NJIHOVO ZATIRANJE¹

2 THE MOST IMPORTANT DISEASES AND THEIR CONTROL

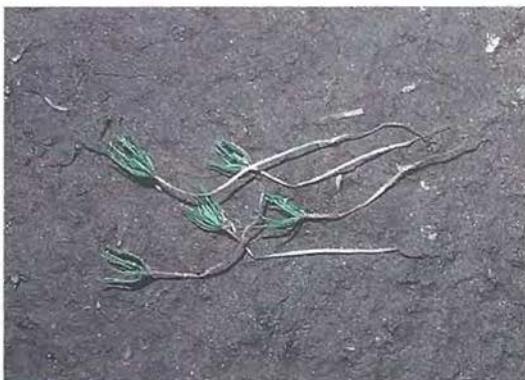
Bolezni sejank

Poleganje klic (*Pythium debaryanum* Hesse, *Phytophthora cactorum* (Leb. & Cohn) Schroeter, *Fusarium oxysporum* Schlecht., *Rhizoctonia solani* Kühn, *Trichoderma viride* Pers. ex Gray in druge glive) je najpomembnejši vzrok propadanja kalečih semen in sejank (slika 1). O vzrokih in načinih obvladovanja te bolezni govorji prispevek Poleganje klic (JURC 1981), ki je še vedno aktualen. Bolezen lahko povzroči neustrezeno pridobivanje semena (nekatere bolezni se iz matičnih dreves prenesejo s semenom; pomembno je seme hitro posušiti, da se na njem ne naselijo različne fakultativne zajedavske glive), neustrezena manipulacija pred sejanjem (sejanje nestratificiranega semena, ki kali dolgo in neenakomerno), najpogosteje pa jo povzročijo številne vrste talnih gniloživk, ki so v ustreznih razmerah okolja tudi zajedavke. Proti bolezni se lahko uspešno borimo le preventivno s popolnim ali delnim razkuževanjem tal ter z obdajanjem semena s fungicidno prevleko (za razkuževanje semena so v prodaji posebne formulacije fitofarmacevtskih sredstev). Najuspešnejše razkužimo tla z uporabo dazometra. Jasno je, da sterilizacija tal ne zagotavlja dolgotrajne zaščite pred poleganjem, saj se povzročiteljice bolezni postopoma ponovno naselijo v razkuženo gredo iz okolice (ALDOHUS / MASON 1994).

Smreka (*Picea abies*)

Siva plesen (*Botryotinia fuckeliana* (de Bary) Whetzel - *Botryotis cinerea* Pers.) povzroča sušenje najmlajših, rastočih poganjkov iglavcev. Le pri mamutovcu (*Sequoiadendron giganteum*) lahko povzroči odmiranje večletnih sadik. Pri smreki je običajno omejena na vršičke poganjkov, ki jih pogosto uniči v obdobju dolgotrajne vlage po spomladanski slani, poletni suši ali v slabu prevetrenih rastlinjakih. Obi-

¹ Fitofarmacevtska sredstva, ki jih navajamo za zatiranje posameznih bolezni, so dovoljena za uporabo pri nas, niso pa registrirana za uporabo v gozdnih drevesnicah. Podatki o njihovi ustreznosti so povzeti iz navedb v strokovni literaturi. Navajamo aktivne snovi, seznam imen fitofarmacevtskih sredstev, ki so v prodaji, pa je v publikaciji Priročnik o fitofarmacevtskih sredstvih v RS (1999).



Slika 1: Podeganje klic je najnevarnejša bolezen komaj vzkljivih sejančkov

Figure 1: Damping off is the most dangerous disease of newly emerged seedlings



Slika 2: Cela njiva rdečega bora je spomladi odmrla zaradi osipa borovih iglic

Figure 2: The whole field of Scotch pine has died out in spring because of Lophodermium needle cast of pine

čajno okuži odmrila ali odmirajoča mlada tkiva, od koder se lahko razraste v starejša in zdrava tkiva in tako močno poveča prvotne poškodbe. Fungicidov ne uporabljamo preventivno, ampak po prvih znamenjih bolezni. Uporabimo eno od številnih sredstev ali njihovih kombinacij, ki so jih razvili za uporabo v vinogradništvu in pri vzgoji okrasnih rastlin (npr. diklofuanid, propineb, prosimidon, tebukonazol, vin-klozolin) (Priručnik o fitofarmacevtskih sredstvih v RS, 1999, ALDOHUS / MASON 1994).

Sušenje smrekovih poganjkov (*Sirococcus stroblinus* Preuss, staro ime je *Ascochyta piniperda* Lind.) opažamo predvsem na vršičkih sejank, ki so stare dve leti. Okužene sejanke odstranjujemo, če pa se bolezen pojavlja redno, ščitimo sejanke z manebom ali benomilom (HOČEVAR 1981).

Bori (*Pinus spp.*)

Osip borovih iglic (*Lophodermium sediticosum* Minter, Staley & Millar) je najnevarnejša bolezen rdečega bora, posebno v vlažnih legah ali na gredicah, kjer so sadike pregoste (slika 2). Sejanke in presajenke vseh starosti škropimo na 14 dni od sredine julija do prvih zmrzali in po deževjih z več kot 20 mm padavin z mankozebom, cinebom, benomilom ali z bakrovimi sredstvi (ta uporabljamo po zaključku rasti). Izkušnje kažejo, da je škropljenje nujno povsod pri nas, lahko pa v ustreznejših razmerah za gojenje bora (če v bližini drevesnice ni starejših rdečih borov, na suhih legah, če so redke sadike, če v drevesnici ni drugih borov, če v prejšnjih letih niso vzgajali rdečega bora) zmanjšamo število škropljenj in škropimo npr. na štiri tedne (ALDOHUS / MASON 1994, BLATCHFORD 1983, Pflanzenschutzmittel ... 2000). Druge vrste borov so manj občutljive na bolezen in jih je le redko potrebno preventivno zaščititi.

Kjer se v drevesnici pojavi rdeča pegavost borovih iglic (*Mycosphaerella pini* E. Rostrup ap. Munk - *Dothistroma septospora* (Dorog.) Morelet), je v neugodnih, vlažnih legah ustreznno zaščititi sadike z bakrovimi fungicidi ali benomilom takoj po odganjanju in jih preventivno poškropiti še sredi junija. Bolezen se pojavlja predvsem na črnem boru (RIFFLE / PETERSON 1986).

Mehurjevka zelenega bora (*Cronartium ribicola* J.C. Fischer) je najnevarnejša bolezen zelenega bora (*Pinus strobus*), redko pa so okuženi drugi petigličasti bori (podrod *Haploxyylon*) (slika 3). Zeleni bor



Slika 3: Mehurjevka zelenega bora na debelu zelenega bora

Figure 3: White pine blister rust on the stem of eastern white pine



Slika 4: Gliva *Phomopsis juniperovora* je povzročila sušenje poganjkov paciprese

Figure 4: The fungus *Phomopsis juniperovora* caused blight of Lawson cypress shoots



Slika 6: Gliva *Sawadea bicornis* se na javorovih listih močno razraste šele pozno jeseni

Figure 6: *Sawadea bicornis* overgrows the leaves of maple late in the autumn



Slika 5: Značilna površinska razrast podgobja hrastove pepelovke na hrastovem listu

Figure 5: Typical surface grown mycelium of oak mildew on the leaves of oak

gojimo v predelih, kjer v bližini ni ribezovih grmov (*Ribes* spp.). Če opazimo okužbe, okužene sadike sezjem.

Borova rja zavijalka (*Melampsora pinitorqua* E. Rostrup) občasno in le v nekaterih drevesnicah povzroči izjemno močne okužbe sadik rdečega bora, ki ostanejo izmaličene in so neuporabne za sadiščev. Poskrbimo, da v bližini drevesnice ni trepetlik, ki so vmesni gostitelj borove rje zavijalke, oziroma da gojimo rdeči bor v drevesnicah, kjer v bližini ni trepetlik. Če to ni mogoče, zaščitimo poganjke s tiratom (HOČEVAR 1981).



Slika 7: Bolezni topolovega listja najuspešneje preprečjuemo z uvajanjem novih, odpornejših klonov (levo: občutljivi klon, desno: odporni klon) (vse foto: Dušan Jurc)

Figure 7: Successful prevention of leaf diseases on poplar is achieved with the introduction of new, more resistant cultivars (susceptible cultivar on left, resistant cultivar on right) (all photo: Dušan Jurc)

Cyclaneusma minus (Butin) DiCosmo, Peredo & Minter in Cyclaneusma niveum (Pers.) DiCosmo, Peredo & Minter se pojavljata na starih iglicah vseh vrst dvoigličastih borov (podrod *Diploxyylon*) v velikih množinah (RIFFLE / PETERSON 1986). *C. minus* je v nekaterih predelih v tujini zelo patogena in nevarna gliva, pri nas pa je izredno redka in proti njej ni potrebno ukrepati. *C. niveum* je gniloživka, ki okužuje odmrle iglice.

Macesen (*Larix decidua*)

Osip macesnovih iglic (*Meria laricis* Vuill.) povzroča rumenenje in odpadanje starejših iglic macesna posebno tam, kjer v bližini drevesnice rastejo stari macesni, ali tam, kjer leto za letom gojijo macesen na istih gredicah. Od drugih bolezni in od poškodb zaradi mraza osip razlikujemo po odmiranju vrha iglice, ki napreduje proti bazi iglice. Potrebno je kolobarjenje in ob močnih okužbah uporaba mikroniziranega žvepla, cineba, benomila ali triadimefona (ALDHOUS / MASON 1994, JURC 1986, BLATCHFORD 1983, BOUDIER 1982). Okužbe nastanejo zgodaj spomladsi, vendar se simptomi lahko pojavijo šele poleti, najprej na najstarejših iglicah na spodnjem delu poganjka. Zato moramo iglice zaščititi s kemičnimi sredstvi dovolj zgodaj (po odganjanju v maju in juniju) in nadaljevati do avgusta, vendar samo tam, kjer se bolezen pojavlja redno.

Drugi iglavci

Phomopsis juniperovora Hahn lahko povzroči na vrstah iz rodov *Juniperus*, *Chamaecyparis*, *Thuja* in *Cupressus* uničenje celotne setve ali množičen izpad sejank, na starejših rastlinah pa sušenje stranskih vejic in poganjkov (slika 4). Bolezen drevesničarji pogosto zamenjujejo s poškodbami zaradi zimskega mraza. Z zatiranjem ali preventivnim škopljjenjem pri nas nimamo izkušenj, vendar v literaturi priporočajo benomil, ki ga uporabljajo v 7- do 10- dnevnih presledkih v vsej rastni dobi (RIFFLE / PETERSON 1986).

Kabathina thuiae Schneider & Arx na vrstah iz rodov *Thuja*, *Chamaecyparis*, *Cupressus* in *Juniperus* je v zadnjih letih postala najpomembnejša bolezen, ki povzroča odmiranje tanjših vejic. Protivetni pasovi in žive meje iz gostiteljskih vrst drevja predstavljajo stalen in močan vir okužb sadik, ki jih gojijo v drevesnicah. Če so okužbe sadik močne, uporabimo mankozeb in škropimo trikrat v rastni sezoni (JURC 1992, RIFFLE / PETERSON 1986).

Cipresov rak (*Seiridium cardinale* (Wagener) Sutton & Gibson) najdemo povsod, kjer gojijo vednozeleno cipreso (*Cupressus sempervirens*). Opazili smo že močno okužbo enoletnih sejank v predelu, kjer daleč od drevesnice ni bilo odraslih cipres, kar pomeni, da je bila bolezen verjetno prinešena s semenom. Če so okužbe stalne, sadike vednozeleno ciprese večkrat zaščitimo z benomilom.

Hrasti (*Quercus* spp.)

Hrastova pepelovka (*Microsphaera alphitoides* Griff. & Maubl.) je nevarna predvsem za dob in graden in za njeno zatiranje so kemična sredstva

neobhodna (slika 5). Včasih je potrebno pričeti škropiti že junija, ob ugodnih razmerah za razvoj pepelovk pa je nujno treba škropiti tudi več kot desetkrat. V škropilni koledar vključimo vsaj eno ali dve škopljjenji s »klasičnimi« fungicidi za zatiranje pepelovk (mikronizirano žveplo, dinokap), najučinkoviteje pa jih zatirajo nova lokosistemična ali sistemična sredstva, kot so: heksakonazol, fenarimol, dinokap + miklobutani, triadimefon in fenarimol (HARAPIN et al. 1996). Izjemno pomembno je menjavanje zaščitnih sredstev, kajti ob večkratni rabi le enega sistemičnega sredstva pogosto opazimo razvoj odpornih sevov glive in posledica je neučinkovitost sredstva.

Javori (*Acer* spp.)

Na listih *Acer pseudoplatanus* je v nekaterih drevesnicah stalno in močno razširjena javorova katranasta pegavost (*Rhytisma acerinum* (Pers.) Fr.). Njeno pojavljanje preprečimo z odstranjevanjem okuženega in odpadlega lanskoletnega listja pred odganjanjem novih listov, ob stalnem in močnem pojavljanju bolezni na listih pa lahko preventivno škropirno razvijajoče se liste z bakrovimi fungicidi v dva-do tritedenskih razmikih (RIFFLE / PETERSON 1986).

Liste *A. pseudoplatanus*, *A. campestre* in *A. platanoides* jeseni običajno prerastejo pepelovke, najpogosteje *Sawadea bicornis* (Wallr.:Fr.) Homma (sinonim *Uncinula bicornis*) ter redkeje in šibkeje *Sawadea tulasnei* (Fuckel) Homma (sinonim *Uncinula tulasnei*) (slika 6). Glivi ne povzročata opazne škode, saj se razvijata na listih tik pred njihovim odpadanjem in zato zatiranje ni potrebno.

V nekaterih drevesnicah so jeseni na listih opazne številne pege zaradi javorove sive listne pegavosti (*Cristulariella depraedans* (Cooke) Höhn.). Okužbe preprečimo z odstranjevanjem odpadlega lanskoletnega listja ali s podoravanjem listja (HOČEVAR / JURC 1984).

Po presajanju se vsem vrstam javora pogosto sušijo vejice in vrhovi zaradi rdeče sušice listavcev (*Nectria cinnabarina* (Tode) Fr.). Obolelim sadikam odrežemo okužene dele do živega.

Lipe (*Tilia* spp.)

Najpogostejsa bolezen listja lip v gozdnih drevesnicah je lipova listna pegavost (*Cercospora microsora* Sacc.). Jakost bolezni se predvsem v vlažnih legah povečuje od junija do jeseni in vložen pogostovzroči delno defoliacijo že v avgustu. V takih razmerah je priporočljivo kemično zatiranje bolezni z bakrovimi sredstvi, mankozebom, kaptanom ali benomilom po oblikovanju listov in večkrat, če se bolezen pojavlja redno.

Topoli (*Populus spp.*)

Številne bolezni listja lahko povzročijo močno okužbo listov in defoliacijo topolovih sadik. Pri nas je najnevarnejša pegavost topolovega listja (*Drepanopeziza punctiformis* Gremmen - *Marssonina brunnea* (Ellis & Ev.) Magnus), sledijo ji rje topolovega listja (*Melampsora spp.*), druge vrste zajedavskih gliv v topolovih drevesnicah pa redkeje povzročijo močnejše okužbe oziroma jih preprečujemo že s škropljenji proti pegavosti topolovega listja. S fitofarmacevtskimi sredstvi moramo pričeti ščititi listje že kmalu po odganjanju in nadaljevati škropljenja do avgusta. Uporabljamo triforin, bitertanol, bakrova sredstva, karbendazim, propineb s triforinom, benomilom ali tiofanat-metilom (BARNEOUD et al. 1982, AVRAMOVIĆ et al. 1991). Najuspešnejši ukrep proti boleznim topolovega listja pa je stalno uvajanje novih, odpornejših klonov (slika 7).

Odmiranje topolovega lubja (*Cryptodiaporthe populea* (Sacc.) Butin) pogosto povzroči močno odmiranje potaknjencev, še preden se zakoreninijo. Zato je pred potikanjem priporočljiva zaščita z bakrovimi sredstvi ali kaptanom, seveda pa je najpomembnejše zagotoviti dobro oskrbo potaknjencev z vodo in rahla tla.

Drugi listavci

Kostanjev rak (*Cryphonectria parasitica* (Murrill) Barr) je s ponovnim pridelovanjem sadik pravega kostanja postal pogosta bolezen v gozdnih drevesnicah. Okužene sadike zažgemo takoj, ko opazimo simptome bolezni, saj se na okuženem lubju zelo hitro oblikujejo trosiča, ki omogočajo nadaljnje širjenje bolezni.

Češnjeva listna pegavost (*Blumeriella jaapii* (Rehm) Arx) povzroča močno odpadanje listov že zgodaj v rastni dobi in tudi kasneje od spodaj navzgor po sadiki. V vseh drevesnicah so okužbe močne in nujna je uporaba fitofarmacevtskih sredstev. Škropiti je potrebno od brstenja do konca razvoja novih listov s sredstvi: prokloraz-Mn, mankozeb, dodin, bitertanol ali benomil (Priročnik o fitofarmacevtskih sredstvih v RS, 1999).

Brezova rja (*Melampsoridium betulinum* (Pers.) Kleb.) pogosto močno okuži brezove liste in povzroča njihovo prezgodnje odpadanje. Kjer se pojavi redno, uporabimo triadimefon, tebukonazol ali miklobutanil (BOUDIER 1982).

Listna sušica platane (*Apiognomonia veneta* (Sacc. & Speg.) Höhn.) je v drevesnicah pogosta predvsem na starih sadikah, ki rastejo na slabih tleh. Na takih sadikah povzroča odmiranje enoletnih vejic in pogosto tudi počasi napredujoče rake lubja. Priporočena je uporaba bakrovih pripravkov ali mankozeba ob brstenju in ponovno čez 14 dni (JURC 2000).

Jablano in hrušev škrlup (*Venturia inaequalis* (Cooke) Winter in Thüm., *V. pyrina*) le redko močno okužita sejanke in presajenke jablane (*Malus spp.*) in hruške (*Pyrus spp.*) v gozdnih drevesnicah. Drugače je z nekaterimi okrasnimi sortami gloga (*Crataegus spp.* hort.), ki jih vedno močno okuži glogov škrlup (*V. crataegi* Ader.). Take sorte je potrebno izločiti iz nadaljnje vzgoje. Pri rednih okužbah v drevesnici je potrebno upoštevati navodila o času in o sredstvih, ki jih priporoča napovedovalna služba Kmetijskega inštituta Slovenije.

3 ZAKLJUČEK**3 CONCLUSION**

Uspeh pri pridelavi sadik je odvisen predvsem od zagotavljanja ustreznih razmer za rast sadik. Drevesničar mora z večletnim opazovanjem ugotoviti najustreznejši čas za sejanje, presajanje in izkop, najti mora najekonomičnejše načine za zatiranje plevelov, mora kolobariti, z upoštevanjem strukture in sestave tal v svoji drevesnici mora najti ustreerne načine obdelave in gnojenja (zeleno gnojenje, foliarne gnojenje, gnojenje z mineralnimi gnojili, dodajanje hlevskega gnoja, šote, humusa), ugotoviti mora, katere bolezni ogrožajo sadike v njegovi drevesnici, in preizkusiti zatiranje teh bolezni. Zatiranje bolezni s kemičnimi sredstvi naj uporabi takrat, ko z vsemi izboljšavami pri gojenju sadik ne more pridelati zdravih sadik.

Control of most Important Diseases in Forest Nurseries**Summary**

In recent years great change in numbers and in species composition of plants grown in Slovenian forestry nurseries has occurred. The whole stock of plants for afforestation (all ages) has fallen from nearly 39 millions pieces in 1980 to about 14 millions in 1999. In 1980 98.46 % of all plants in stock were conifers (mostly spruce) and in 1999 their share failed to 87.5 %. The number of forest nurseries was also reduced from 40 in 1980 to 14 in 1999. More species of broadleaves and reduced area and places for growing of saplings

resulted in changed composition of diseases which affect the plants. Presented are the most harmful diseases and active ingredients of pesticides for their control:

- Damping off: *Pythium debaryanum* Hesse, *Phytophthora cactorum* (Leb. & Cohn) Schroeter, *Fusarium oxysporum* Schlecht., *Rhizoctonia solani* Kühn, *Trichoderma viride* Pers. ex Gray and other fungi - dazomet;
- Spruce: *Botryotinia fuckeliana* (de Bary) Whetzel - *Botrytis cinerea* Pers. - diklofluanid, propineb, prosimidon, tebukonazol, vinklozolin; *Sirococcus strobilinus* Preuss - maneb, benomyl;
- Pines: *Lophodermium sediticosum* Minter, Staley & Millar - mankozeb, zineb, benomyl, copper compounds; *Cronartium ribicola* J.C. Fischer - extermination of nearby *Ribes* spp., destruction of diseased plants; *Melampsora pini* torqua E. Rostrup - tiram, extermination of nearby *Populus tremula*; *Cyclaneusma minus* (Butin) DiCosmo, Peredo & Minter - rare disease, no need for chemical control; *Cyclaneusma niveum* (Pers.) DiCosmo, Peredo & Minter - frequent but saprob;
- European larch: *Meria laricis* Vuill. - sulphur, zineb, benomyl, triadimefon;
- Other conifers: *Phomopsis juniperovora* Hahn - benomyl; *Kabathina thujae* Schneider & Arx - mankozeb; *Seiridium cardinale* (Wagener) Sutton & Gibson - benomyl;
- Oaks: *Microsphaera albitoides* Griff. & Maubl. - sulphur, dinokap, heksakonazol, fenarimol, dinokap + miklobutanyl, triadimefon and fenarimol;
- Maples: *Rhytisma acerinum* (Pers.) Fr. - copper compounds; *Sawadea bicornis* (Wallr.:Fr.) Homma and *Sawadea tulasnei* (Fuckel) Homma - no need for suppression; *Cristulariella depraedans* (Cooke) Höhn. - removal of shed leaves; *Nectria cinnabarinna* (Tode) Fr. - removal of dead branches;
- Limes: *Cercospora microsora* Sacc. - copper compounds, mankozeb, captan, benomyl;
- Poplars: *Drepanopeziza punctiformis* Gremmen - *Marssonina brunnea* (Ellis & Ev.) Magnus - triforin, bitertanol, copper compounds, karbendazim, propineb with triforin, benomyl or tiophanat-metyl; *Cryptodiaporthe populea* (Sacc.) Butin: copper compounds, captan;
- Other broadleaves: *Cryphonectria parasitica* (Murrill) Barr - destruction of infected plants; *Blumeriella jaapii* (Rehm) Arx - prokloraz-Mn, mankozeb, dodin, bitertanol - benomyl; *Melampsoridium betulinum* (Pers.) Kleb. - triadimefon, tebukonazol, miklobutanyl; *Apiognomonia veneta* (Sacc. & Speg.) Höhn. - mankozeb.

VIRI / REFERENCES

- ALDHOUS, J. R. / MASON, W. L., 1994. Forest Nursery Practice.- Forestry Commission Bulletin 111, London: HMSO, 268 s.
- AVRAMOVIĆ, G. / GOJKOVIĆ, G. / JODAL, I. / VAIJŠTANAC, G., 1991. Possibility of Controlling *Marssonina brunnea* (Ell. et Ev.) P. Magn. in Poplar Nurseries by Chemical Control Measures.- Radovi, Institut za topolarstvo, 23, s. 67-76.
- BARNEOUD, C. / BONDUELLE, P. / DUBOIS, J. M., 1982. Manuel de populiculture.- AFOCEL, Paris, 319 s.
- BLATCHFORD, O. N., 1983. The Use of Chemicals (other than Herbicides) in Forest and Nursery - 1983.- Forestry Commission Booklet 52, Forestry Commission, 64 s.
- BOUDIER, B., 1982. Interet et risques de l'utilisation du triadimefon en pepinières forestières et ornementales.- Revue Forestière Française, 34, 6, s. 399-411.
- BUTIN, H., 1996. Krankheiten der Wald- und Parkbäume. Diagnose - Biologie - Bekämpfung.- Georg Thieme Verlag, Stuttgart, New-York, 261 s.
- HARAPIN, M. / HALAMBEK, M. / LIOVIĆ, B. / NOVAK-AGBABA, S. / MATOŠEVIĆ, D., 1996. Svestrane metode suzbijanja biljnih bolesti, kukaca i korova.- V: Zaštita šuma i pridobivanje drva, Knjiga 2; Hrvatsko šumarsko društvo, Zagreb, s. 11-18.
- HOČEVAR, S., 1981. Opažanja s pregledov v gozdnih drevesnicah.- GozdV, 39, 6, s. 290-293.
- HOČEVAR, S. / JURC, D., 1984. Javorova siva listna pegavost odkrita tudi pri nas.- GozdV, 42, 4, s. 150-153.
- JURC, D., 1981. Poleganje klic.- GozdV, 39, 6, s. 294-298.
- JURC, D., 1986. Osip macesnovih iglic v gozdnih drevesnicah Muta.- IGLG, Ljubljana, 3 s. (tipkopis)
- JURC, D., 1992. Kabatina *thujae* Schneider & Arx v gozdnih drevesnicah.- IGLG, Ljubljana, 3 s. (tipkopis)
- JURC, D., 2000. *Apiognomonia veneta* na platani.- V: Posvetovanje o varstvu divjega kostanja in platane v urbanem prostoru: Izvlečki prispevkov. Ljubljana, BF, Oddelek za agronomijo, s. 19-21.
- JURC, M., 1996. Bolezni in škodljivci sadik gozdnega dreva kot dejavnik kakovosti.- Zbornik gozdarstva in lesarstva, 51, s. 175-188.
- MORGAN, J. L., 1999. Forest Tree Seedlings - Best Practice in Supply, Treatment and Planting.- Forestry Commission Bulletin 121, Forestry Commission, Edinburgh, 44 s.
- RIFFLE, J. W. / PETERSON, G. W., 1986. Diseases of Trees in the Great Plains.- General Technical Report RM-129, USDA, Forest Service, Rocky Mountain Forest and Range Experimental Station, 149 s.
- Pflanzenschutzmittel..., 2000. Pflanzenschutzmittel - Verzeichnis, Teil 4. 2000, Forst.- Biologischen Bundesanstalt für Land- und Forstwirtschaft Bundesrepublik Deutschland, 48. Auflage 2000, 68 s.
- Priročnik o fitofarmacevtskih sredstvih v Republiki Sloveniji, 1999.- Društvo za varstvo rastlin Slovenije, 2. izdaja, Ljubljana, 550 s.